

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A. D.**

skazanego z art. 258 § 3 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 sierpnia 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 31 stycznia 2023 r., sygn. akt II AKa 83/21,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 27 października 2020 r., sygn. akt VIII K 129/17,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego A. D. wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 31 stycznia 2023 r., sygn. akt II AKa 83/21, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 października 2020 r., sygn. akt VIII K 129/17, zaskarżając orzeczenie to w części, co do wyszczególnionych w treści tego pisma procesowego punktów i formułując w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzuty rażącego naruszenia prawa mogącego mieć wpływ na treść orzeczenia, a to obrazę następujących przepisów prawa procesowego: art. 434 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. oraz art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. (pkt I kasacji), a nadto art. 523 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 434 § 1 pkt 1 k.p.k.,

poprzez – jak to wskazał – rażącą niewspółmierność kary utrzymanej w mocy przez Sąd drugiej instancji (pkt II kasacji).

W kasacji obrońca sformułował także wniosek o wstrzymanie wykonania wobec A. D. zaskarżonego orzeczenia do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

Sąd Najwyższy wielokrotnie przypominał w swoich orzeczeniach, że rozwiązanie ujęte w art. 532 § 1 k.p.k., stanowiące odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.) ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności zarzutów sformułowanych we wniesionej kasacji, ale dokonując ich badania tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, należy stwierdzić, że w tej sprawie nie zachodzi oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych przez obrońcę w nadzwyczajnym środku zaskarżenia. Ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie dalszej analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Co więcej, obrońca zgłaszając swój wniosek nie przedstawił jakiegokolwiek argumentacji uzasadniającej wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku, w tym w szczególności wskazującej, że wykonanie tego orzeczenia może pociągnąć za sobą dla skazanego nieodwracalne skutki.

Mając na uwadze powyższe, uznać należało, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

[K.K.]

[f.n]